

Ka meie silmad seda näewad,
Mis Looja on nii armsast teind:
Et rõõmu tunneb igamees,
Auujaarje päl ja sauna sees.

Ta iga seisus koorma kannab
Mis üksnes surm võib lõpeta;
Küll Teesus pärast rõõmu annab,
Kuiš Tema ise õpetas:
Et igamest saäl Teda näen
Ja püha ingli seltsi jäen.

Kõik lootus olgu Looja pääle
Siin ilmaš meie elu sees;
Küll juhatab meid õige teele
Ta sõna, mis on meie ees;
Kui teeme selle järel siin,
Siis kaub mure, waew ja piin.

See kes on loonud maad ja mered,
See on ka saadnud pääwad, õõd,
See kaitseb linnad, külad, pered
Ja õnnistab kõik kätte tõõd.
Sest Teda usu, palu sa,
Ta võib sind kõikis aidata.

Ta laseb pilwed kofku tulla,
Ja kastab omast armust maad;
Siis lõikus saab ka rohke olla,
Ja saame näha rõõmsad a'ad. —
Jah! — aga kõik see tuleb siis,
Kui rahwa käes on õige wiis!

Mo Jumal! tee, et põllud, wäljad
Sell aastal hästi kaswaksid,
Ja nõnda, kui kõik tõuswad haljad,
Ka walmist wiisja annaksid:
Et mitte rikkus talwel külm,
Ei suil ka raske kõue ilm.

Oh Jumal! saada pahandused
Siit meie maast ja rahwa seast!
Et igal pool saaks armastused
Ja lepimised näha heast:
Küll siis kõik hästi korda lääks,
Kui rahwas selle päewa nääks!!
